

GENTENAAR 15 december 2012

Nieuws

OOK OP 28 DECEMBER NOG IN CAPITOLE

Beernaert ontroert met Et Après in Capitoile

ZATERDAG 15 DECEMBER 2012, 12U45
IN CAPITOLE, MUZIEK

AUTEUR: NEELKE LELUBRE

GENT - 'Et Après' de nieuwe theatervoorstelling van de gerenommeerde choreografe Isabelle Beernaert werd vrijdagavond opgevoerd in de Capitoile. Een overvolle zaal zat schuifelend op hun stoel te wachten op wat een onverhoopt succes zou zijn. En dat was het ook!

De choreografie van Beernaert ging van start op de pompeuze tonen van Edith Piafs 'Non je ne regrette rien'. Op deze compositie konden we de eerste romantische dansscène tussen Angelo Pardo, die vorig jaar tweede werd in 'So you think you can dance', en Nina Plantefève, winnares SYTYCD 2011 en tevens leading lady van de opvoering, bewonderen. Het koppel werd omringd door vijftien in het zwart uitgedoste dansers die een moderne choreo uitvoerden. Na deze eerste passage werd het wat minder druk op het toneel. De tonen van Sara Bareilles' 'Gravity' vulden de zaal waarna Pardo en Plantefève opnieuw

een beklijvende en vlekkeloze dans neerzetten, die eindigde met een indrukwekkende lift waarna de spot uit ging. Het publiek zette een overweldigend applaus in. En zo zouden er nog een aantal volgen.

Clou

Beernaert's uitspraak "Probeer zoveel mogelijk positief in het leven te staan, ongeacht de tegenslagen die je hebt gekend" was een recurrent gegeven in de voorstelling. De protagoniste werd aanhoudend van de ene emotie in de andere geslingerd. Haar grote liefde, vertolkt door Pardo, bezorgde haar tal van gelukkige momenten, maar dit sloeg al gauw om in slaande ruzies waarna Pardo er een punt achter zette. Dit werd prachtig uitgebeeld in de moderne dans. Een dans die een enorme uitdrukking van zowel gevoel, idee als lichamelijke gewaarwording vergt. Pardo duwde zijn geliefde van zich af waardoor ze hard op de grond viel. Een danseres in een donker gewaad stond in de andere uithoek van het toneel, waarmee gesuggereerd werd dat Pardo zijn hart geopend had voor een ander. Na de ruzie zagen we beelden van een treurige Plantefève geprojecteerd op de wand van het toneel en een tiental dansers die naar het scherm flaneerden. Een fraaie visual. Uiteindelijk overwint Plantefève haar liefdesverdriet en wanneer Pardo hun relatie een nieuwe kans wil geven, wijst zij hem af en kiest voor een andere jongeman, vertolkt door Redouan Hergelink van 'The Ultimate Dance Battle'.

Muziek

De muziekkeuze van Beernaert was alles behalve alledaags. Van Al Green's gospel, over Adèle's beklijvende stem naar de filmmuziek van Hans Zimmer, de indie-pop van Damien Rice en de meeslepende chansons van Jacques Brel. Niet alleen bracht de muziek een aangename variatie in gehoor en emotie, maar ook in dans. Beernaert slaagde erin om de accenten in de muziek perfect tot uiting te brengen in haar choreo. Ook de lyrics van de muziek werden gesymboliseerd in de moderne dans. Op Sara Bareilles' 'Gravity' zagen we bijvoorbeeld hoe Pardo, die op de vloer lag, zijn geliefde naar hem toe trok. En op 'People help the people', gecoverd door zangeres Birdy, zagen we hoe een ontdane Plantefève geholpen werd door haar nieuwe geliefde, Hergelink. De turns, het rollen over de vloer, de technische sprongen, de verplaatsingen over de Bühne, ... alle choreo's werden met een indrukwekkende veerkracht, inlevingsvermogen en elegantie uitgevoerd.

Favoriet

Een passage die mij zeker is bijgebleven, was die waarin de leading lady klem zat in een verlicht kader op de dansvloer. Ze voerde een expressieve choreografie uit binnen de lijnen van het kader, terwijl in de background de andere dansers te zien waren. Mijn favoriete scène was die waarin tal van vrouwelijke dansers in lange gewaden op Spaanstalige Zuid-Amerikaanse muziek een adembenemende choreo neerzetten. Ze dansten een dramatisch stuk waarbij Plantefève naar het publiek toe riep: "Ik haat je! Ik haat je!" Een andere danseres riep op hetzelfde moment "Je t'aime! Je t'aime". Een schitterende uitdrukking van de innerlijke tweestrijd van de protagoniste.

Fin

Aan het einde van de bewogen show werd het nummer L-O-V-E van Nat King Cole in ware sixtiesstijl 'geplaybackt' door een danser, waarop de anderen per paar nog een laatste dans inzetten en het publiek groetten.

Et Après speelt op 28 december in de Capitole en op 20 december in de Stadsschouwburg Antwerpen. Tickets op www.capitole.be of op www.stadsschouwburgantwerpen.be